

KREDİ KARTLARI VE İŞÇİ SINIFI

Aydınlık Gazetesi, 7 Şubat 2012

Yıldırım Koç

İngiliz emperyalistleri 1839-42 ve 1856-60 Afyon Savaşları sayesinde Çin'i dış ticarete açmışlar ve Hindistan'da ürettirdikleri afyonun Çin'de kullanımını yaygınlaştırmışlardı. Afyon, halkı uyuşturarak, sömürüye karşı mücadeleyi önlemede etkili bir biçimde kullanılmıştı.

1968 yılı başlarında Kuzey Vietnam'ın ordusu ve Güney Vietnam'daki gerilla güçleri, 1965 yılından beri Vietnam'a saldıran ABD güçlerine karşı büyük bir saldırı başlattı. Bu saldırıda onbinlerce Amerikan askeri hayatını kaybetti. Bunun üzerine ABD'de yüzbinlerce kişinin ve özellikle gençlerin ve siyahların katıldığı savaş karşıtı gösteriler başladı. Güvenilir kaynaklara göre, CIA bu eylemleri önlemede uyuşturucuyu da kullandı. Piyasaya bol miktarda ucuz uyuşturucu sürüldü.

Özellikle 2002 sonrasında Türkiye'de emperyalistlerin, sermayedar sınıfın ve AKP'nin kullandığı uyuşturuculardan biri de kredi kartları.

Uyuşturucu hem uyuşturur, hem de önemli bir kâr kaynağıdır.

Kredi kartları da hem uyuşturur, hem de tekeli sermayeye ek kâr kaynağı sağlar.

İşçi sınıfı, üretim sürecinde kapitalistler tarafından sömürülür.

Tekelci burjuvazi (yabancı ve yerli), işyerlerinde üretilen ürünleri değerlerinin çok üstünde fiyatlarla (tekel kârı) satarak, tüm halkı sömürür.

Tekelci burjuvazinin bankacılık kanadı da kredi kartları ve tüketici kredileri sayesinde elde ettiği faizlerle yeni bir sömürü kaynağı yaratmıştır.

Kredi kartları ve tüketici kredileri, tekeli sermayenin ürettirdiği ürünlerin ve sunduğu hizmetlerin satın alınabilmesi için de ek talep yaratmaktadır.

Borçlanmanın uyuşturma boyutuna daha önceki yazılarımda değinmiştim.

Uyuşturma etkisinin tamamlayıcısı, tüketim çılgınlığıdır.

Kapitalizm, doğanın bize verdiği zenginlikleri, sermayedar sınıfın çıkarları doğrultusunda israf eden bir sistemdir.

Bunun yapılabilmesi ise, insanların insanlıktan çıkarılmasıyla mümkündür.

İnsanlar, tüketim maymununa dönüştürülür.

"Cep telefonuna çektiğim resimleri göndereyim. Ne? Ne demek, olmaz? İnternete bağlanamıyor musun? Hâlâ iki yıl önceki cep telefonunu mu kullanıyorsun? Çok üzüldüm. Vah vah."

"Hangi marka gömlek giyiyorsun? Markasız mı? Şaka mı yapıyorsun? Hâlâ adam gibi bir gömlek alamıyor musun?"

"Televizyonunu değiştirmedin mi? Hâlâ bir LCD'niz yok mu? Çocukların ne yapıyor? Sana kızmıyorlar mı? Ben olsam yüzüne bakmam senin."

"Peki, araban ne durumda? Ne? Hâlâ araba alamadın mı? Yazık, yazık, çok üzüldüm."

"Bizim Mehmet'e çok üzülüyorum. Arabasını hâlâ yenileyemedi çocuk. Düşünebiliyor musun, üç yıldır aynı arabayı kullanıyor."

Bu şekilde uyuşturulanlar ne yapıyorlar? Tüketici kredisi ve kredi kartına başvuruyorlar. Kapitalizmin esiri, kulu kölesi oluyorlar.

Bu süreç AKP döneminde patladı.

Tüketici kredileri verilerini daha önce vermiştim.

Kredi kartı çılgınlığı da aynı biçimde gelişti.

Kredi kartlarıyla 2002 yılında 22,6 milyar liralık alışveriş yapıldı; 3,1 milyar lira nakit olarak çekildi.

2010 yılında 215,4 milyar liralık alışveriş yapıldı; 21,1 milyar lira nakit olarak çekildi.

Kredi kartlarıyla 2011 yılının ilk 11 ayında 242,2 milyar liralık alışveriş yapıldı; 24,1 milyar lira nakit olarak çekildi.

AKP döneminde kredi kartıyla borçlanma, 25,7 milyar liradan, 266,4 milyar liraya yükseldi. İnsanlarımızın kredi kartı bağımlılığı 10 katın üstüne çıktı.

Emperyalizmi, yerli ve yabancı sermayeyi ve AKP'yi kutlamak gerek.

İngilizlerin Çinlileri afyona alıştırıp, böylece hem onları uyuşturmaları, hem de böylece büyük kârlar elde etmeleri deneyiminden çok iyi yararlanmışlar.